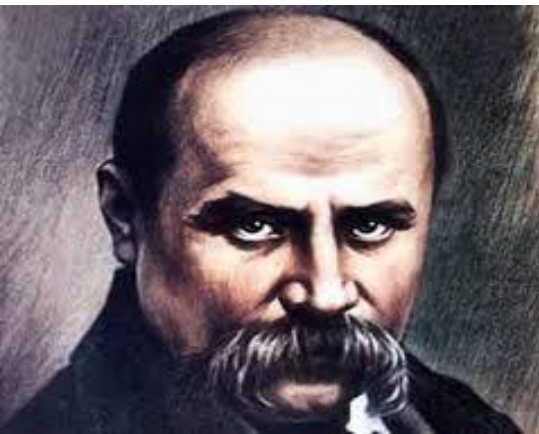

Тарас

Григорович Шевченко

Біографія Шевченка Тараса

Народився 9 березня 1814 року у селі Моринці Звенигородського повіту Київської губернії в закріпаченій селянській родині. Дитячі роки проходять у селі Керелівка. Восени 1822 року починає вчитися грамоти у місцевого дяка. Залишившись сиротою, іде наймитувати до дяка Богорського, який прибув з Києва. Не витерпівши знущань дяка, тікає від нього і шукає в навколишніх селах учителя-малювача. 1828 року взяли козачком (слугою) до панського двору у с. Вільшану. Упродовж майже 2,5 років — з осені 1828 року до початку 1831 р. — Шевченко пробув зі своїм паном у Вільні. Переїхавши 1831 року з Вільно до Петербурга, Енгельгардт взяв із собою Шевченка і віддав його в науку на 4 роки до живописця Василя Ширяєва.

Книжки Тараса Шевченка

- Літературна спадщина Т.Г Шевченка — це друковані тексти його творів, що друкувалися як за життя автора, так і після його смерті. Всього Шевченко написав 237 віршів та поем, з них 235 українською та 2 російською мовами.^[1] Слід зазначити, що деякі з віршів Шевченка мають декілька варіантів, які є дуже відмінними одне від одного і тому кожен з варіантів вважаються окремими творами; так три редакції поем «Відьма» (первісний варіант назви "[Осика](#)", 1847), дві редакції поеми «Москалева криниця» та дві редакції вірша «Лічу в неволі дні і ночі» вважаються окремими творами.
- Проза Шевченка налічує 11 творів: 9 повістей, написаних російською мовою між 1852 та 1857 роками та 2 драматургічні п'єси (уривок віршованої трагедії «Никита Гайдай» (1841) російською мовою та драма «Назар Стодоля» (1843), яка збереглася в частковому українському перекладі (всі діалоги перекладено українською мовою, а всі описи дій залишилися російською). За свідченнями [П. Куліша](#), прикінцева частина Назара Стодолі перекладена українською самим Шевченком, решта — невідомим перекладачем.

«Свою Україну любіть...»

- В останні роки Шевченко писав значно менше, ніж у період „трьох літ” чи в Орській фортеці на Кос-Аралі – давалися взнаки вимушене семирічне мовчання, підірване здоров’я, особисті негаразди. В 1857 р. було написано лише дві поеми – **«Юродивий»**, **«Неофіти»**, 1858 р. – п’ять невеликих віршів: серед яких **афористичний триптих «Доля», «Муза», «Слава»**; 1859 р. – одинадцять віршів і одну поему; 1859р. – тридцять п’ять поезій; в 1861 р. – одну. Але це був час найвищого піднесення його генія, час узагальнень попередніх духовних пошуків.
- Лірика 1857-1861 років значною мірою позначена великим впливом Біблії. Шевченко, пройшовши свою хресну дорогу, пророкує відродження добра на землі, побудову нового суспільства на засадах християнської любові, правди і щирості. Однією з форм поетичного осмислення майбутнього для Шевченка є його «подражанія» біблійним пророкам – Ісайі, Ієзекіїлю, Осії. В цей час Шевченко також пише поему **«Марія»**, де образ Богородиці, її материнське начало стає символом майбутнього.
- Особливість цього періоду у духовному житті Шевченка, в тому, що він зміг, через гори часу побачити майбутнє – майбутнє свого народу і всього людства.

Фото Тараса Шевченка

Вірші

